

Co słybać w świecie!

Szwajcary wygrali — Włochy wciąż się żarzą
 Więc też sobie na wsi różnie ludzie gwarzą. —
 W Święty Wojciech właśnie wielkanocne święta,
 Więc pewnikiem wojna będzie rozpoczęta —
 I dana jest z nieba przepowiednia taka,
 Że nasi wypędzą w krotce Austryaka.

Jeno że nie wiadać, kiedy jak co będzie?
 Więc Stach do Krakowa jedzie po orędzie.
 Tam najlepiej wiedzą, boć gazety piszą,
 I od różnych ludzi różnie też usłyszą.
 Stach ma w mieście wiele luda znajomego —
 Dowie się od tego, dowie od owego.

W noc dopiero wrócił. Już się tam zebrali,
 Insi co się z miasta nowin spodziewali.
 Powiedz że nam stachu! co wiesz z Krakowa?
 Pono już po pismach jest o Polsce mowa,"

I siedli na ławie i bardzo ciekawi.
 Stach uradowany tak do wszystkich prawi.
 „Więc mnie posłuchajcie! — Bo dobrze się dzieje;
 I wnet wolność święta do Polski zawieje.
 W Krakowie po wszystkich gazetach czytali,
 Że Francuzi króla swego już wygnali. —
 Sam naród rząd obrał — jest Rzeczpospolita
 I szczęście dla Ludu całego zakwita.
 A iżby się króle nigdy nie wrócili,
 Francuzi tron króla na rynku spalili.
 Więc taka jest radość teraz między nimi,
 Jakić już od wieków nie było na ziemi. —
 Czyś panem, czyś chłopem? już się nie pytają —
 Braćmi zwą się wszyscy i wszyscy ściskają.

A teraz najlepsze! Więc dobrze słuchajcie
 I wszystko u siebie mądrze rozważajcie!
 We Francuzach dawno mamy przyjacieli,
 I oni już nieraz pomoc nam dać chcieli:

Ale król przeszkadzał. — Teraz rządzą sami,
Więc się szczerze ując chcą za Polakami,
I już się tam zbierają Polskie Legiony,
Co pewnie niedługo przyciągną w te strony.
I Francuzi swojej dodadzą nam siły,
Żeby świętą Polskę wydobyć z mogiły.

Więc nasi tam z Francyi tak do nas kazali:
Żebyśmy tu wszyscy w pogotowiu stali.
A jak nam znać dadzą, — więc zaraz do bronii
Łączyć się pod znakiem Orła i Pogoni!
Kto wtedy dla Polski szczęścia chce i żąda,
Niech stanie w szeregi — na nic nie ogląda.
Bój się krwawy zacznij! — Więc kto tylko żyje.
Niech stawa i wszędy nieprzyjaciół bije;

Cóż wy teraz na to? — Stach się drugich pyta —
Aby raz też przecież szczęście dla nas świata.
Więc trzeba coś radzić, kiedy sprawa święta,
Aby potem nie stać jak głupie cieleta.
Jabym na to radził, by się rozbiedz wszędzie —
Rozpowiedzieć swoim, jak to wkrótce będzie?
Więc się naród przedźnij na to przysposobi:
W dzień kosy naostrzy — w nocy lanc narobi.
A kiedy nadejdzie godzina już taka,
Więc: Hurra! i dalej — kropić Austryaka!

Bardzo się te słowa Stacha podobały —
I aż łzy z radości wszystkim w oczach stały.
A Bartek z zanadru szkaplerz wydobywa —
Kłęk przed drugimi i tak się odzywa:
„ Na ten szkaplerz święty poprzysiężmy sobie,
Że będziem gotowi stanąć w każdej dobie;
A kiedy nadejdzie godzina już taka,
Więc: Hurra! i dalej — kropić Austryaka!

